

ΕΤΟΣ Γ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΡΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 137

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή έτησίαις συνδρομής προπληρωτέαις δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1881.

Ἐκ τῶν ἀξιοσημειώτων εἶναι καὶ τὸ τελευταῖον ἐπεισόδιον τοῦ ἐφετεινοῦ θερινοῦ λοιμοῦ δρᾶματος περ' ἡμῖν, τὸ περὶ ἀνακλήσεως δι' ἐγκυκλίου νομοκρατικῆς τῶν ἀπὸ τοῦ θέρους εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ εἰς τὰς ἐξοχὰς ἀπόντων ἐξ Ἀθηῶν! Φαίνεται, ὅτι ὁ κ. νομάρχης ἐκλαμβάνει τὰς Ἀθήνας ὡς στρατῶνα, τοὺς κατοίκους αὐτῶν ὡς στρατιώτας ἐν ἀγγαρείᾳ καὶ τὸν ἐαυτὸν του ὡς σωματάρχην. Ἄλλως ἢ πρὸς ἐπιβουλήν του εἰς τὴν περίστασιν ταύτην εἶναι ὄλως ἀνεπιθυμητός, ἐκτὸς μόνον εἰς τὰς προτύπους κεφαλὰς τῆς ἐλληνικῆς διαίτησεως. Ἄλλὰ πότε ἐζήτησαν ἀπὸ τοῦ κυρίου τούτου οἱ ἀναχωρήσαντες τὴν ἀδειαν ν' ἀναχωρήσωσιν; Ἡ πότε ἐκοινοποιήσαν αὐτῷ τὴν αἰτίαν τῆς ἀναχωρήσεώς των; Ἐὰν ἢ ἰδέε τῆς ἐπικρατοῦσης νόσου ἐπηρέασεν αὐτούς, τοῦτο οὐδ' ὄλως ἀρροῖ τὸν κ. νομάρχην. Ὅπως δὲ ἔκριναν καλὸν ν' ἀναχωρήσωσιν, οὕτως οἱ ἴδιοι ἂς εὐρωσι τὴν κατὰλληλον στιγμήν τῆς ἐπανόδου των, τότε μᾶλλον ὅσῳ ἐκ τῶν δελεῖων καὶ τῶν ἐφημερίδων ἀπανταχοῦ δύναται νὰ πληροφορῶνται οἱ πάντες περὶ τῆς καταστάσεως τῆς υγείας τῆς πρωτεύουσας. Ἄλλ' ὁ κ. νομάρχης ἐνόμισε καλὸν νὰ ζητήσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ τὴν γνώμην τῶν σοφῶν τοῦ ἱκτροσυνεδρίου, τὸ ὅποιον τόσον διεκρίθη καθ' ὅλην τὴν ἐπιδημίαν. Τὸ ἱκτροσυνέδριον ἀντὶ νὰ ἀρνηθῇ ἀπολύτως πᾶσαν ἀπάντησιν εἰς ἐρωτήσεις παιδικριώδεις, ἐνόμισε καλὸν ν' ἀπαντήσῃ διὰ τοῦ γνωστοῦ

βυζαντινοῦ τρόπου. Ἡ δὲ γνωστὴ ἀπάντησις τοῦ ἱκτροσυνεδρίου, ὅτι δηλαδὴ δὲν δύναται οὔτε νὰ συμβουλευσῇ τὴν ἐπάνοδον οὔτε νὰ μὴ τὴν ἀπχορευσῇ, ἔχει τὸ ἄτοπον νὰ ἐμπνέῃ εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις ἀνησυχίαις περὶ τῆς καταστάσεως τῆς υγείας τῆς πόλεως, εὐτυχῶς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀβχεσίμου.

Ἄλλ' ἀντὶ ν' ἀσχολῶνται καὶ ἀρχαὶ αὐταὶ εἰς τοιαῦτα ἀκκιρα ἀθύρματα, δὲν ἀσχολοῦνται κάλλιον εἰς τὰ πρὸ τῶν ὀρθολογῶν των; Δὲν ἐπισκέπτονται τὸν Ποσειδῶνα τοῦ κ. Δικρατικηνοῦ, τὴν ἀγορᾶν, τὰ οἰκόπεδα ἤτοι τὰ δικαστικὰ ἀνοικτὰ διαχωρητήρια τὰ εὐωδιάζοντα ἐν μέσσις Ἀθηῶν, ἐν ἄλλοις λόγοις δὲν ἐπισκέπτονται τὰς τόσας ἐστίας τοῦ θανάτου τὰς ὑπάρχουσας ἐν Ἀθήναις; Δὲν ἀποφασίζουσι, τέλος, νὰ ἐνεργήσωσι τι πραγματικὸν περὶ πάντων τούτων, ἀφοῦ πλέον ἀρκούντως ἐξεθυμᾶναι εἰς λόγια καὶ εἰς χερτὰ; Τί τὸν μέλλει τὸν κ. νομάρχην διὰ τοὺς ἀπόντας; Οὔτε αὐτὸς ἔχει ἀνάγκην τῆς παρουσίας των, οὔτε ἐκεῖνοι εὐτυχῶς δι' αὐτούς ἔχουσιν ἀνάγκην τῆς διοικητικῆς προνοίας του. Δικτὶ λοιπὸν δὲν κατατρίβει τὸν κικρόν του καὶ τὴν δραστηριότητά του εἰς τὸ νὰ κλείσῃ τοῦλάχιστον τὰ ὑπερδικαστικὰ ἀνοικτὰ διαχωρητήρια τῶν Ἀθηῶν; Ἡ πρωτεύουσα ἔχει παρουσίας τὰς ἐξῆς ἀρμοδίας ἀρχὰς εἰς τὰ τῆς υγείας. Ὑπουργεῖον, νομάρχην, διευθυντὴν ἀστυνομίας, δήμαρχον, δημοτικὸν συμβούλιον καὶ ἱκτροσυνέδριον. Πρακτηρήσατε τῶρα πόσῃ ἐρρέθησαν, πόσῃ πρακλήθησαν, πόσῃ ὑπεδείχθησαν παρὰ τῶν πολιτῶν ἐν διαστήματι δύο περιόπου μηνῶν, καθ' οὓς ἢ ἐνσκήψατα ἐπιδημικὰ ἐκινδύνευσε νὰ λάβῃ τὸν φοβερώτερον χαρακτῆρα, πρακτηρήσατε καὶ τὰ κατορθωθέντα κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο παρὰ τῶν ἐν λόγῳ ἀρχῶν, καὶ ἀποφανθῆτε οἱ ἔχοντες ἀρκούσαν κρίσιν καὶ ἐπιστήμην πρὸ τοῦτο, εἰάν τὸ ἔθνος τοῦτο ἀνήκει πράγματι ὡς ἀξιοῖ εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν.